

opusdei.org

Speranța

Cerul este scopul drumului nostru pământesc. Isus a mers înaintea noastră și acolo (...) așteaptă sosirea noastră

01.04.2012

Cerul este scopul drumului nostru pământesc. Isus a mers înaintea noastră și acolo (...) așteaptă sosirea noastră.

Prietenii lui Dumnezeu, 220

Să creștem în speranță, pentru că astfel ne vom întări în credință, adevăratul fundament al lucrurilor

care se speră și dovada acelor care nu se văd (Ev. 11, 1). Să creștem în această virtute, care este o rugă la Domnul pentru ca să crească în noi caritatea sa, pentru că se încrede într-adevăr numai în ceea ce se iubește cu toate forțele: și merită să-l iubim pe Domnul. Voi ați experimentat, ca și mine, că persoana îndrăgostită se dăruiește plină de siguranță, ca într-o simfonie minunată, care face ca inimile să bată la unison. Și ce va fi Iubirea lui Dumnezeu? Nu știți că Isus Cristos a murit pentru fiecare dintre noi? Da, pentru inima noastră sărmană și mică, Isus a desăvârșit jertfa sa răscumpărătoare.

Adesea Domnul ne vorbește despre răsplata pe care ne-a dobândit-o prin Moartea sa și Învierea sa. *Eu merg să vă pregătesc un loc; când voi pleca și vă voi pregăti un loc, mă voi întoarce și vă voi lua cu mine, pentru ca să fiți și voi unde sunt eu* (In 14, 2-3). Cerul

este scopul drumului nostru pământesc. Isus a mers înaintea noastră și acolo, în compania Fecioarei și a sfântului Iosif – pe care îl cinstesc așa de mult – a Îngerilor și a Sfinților, este în așteptarea sosirii noastre.

Prietenii lui Dumnezeu, 220

Ce lucru minunat când Tatăl ne va spune: *Bine, servitor bun și fidel; ai fost credincios peste puțin, peste multe te voi pune; ia parte la bucuria stăpânului tău!* (Mt 25, 21). Plini de speranță! Și aceasta este minunea sufletului contemplativ. Să trăim din Credință, din Speranță, din Iubire; și Speranța este puterea noastră. Vă amintiți de sfântul Ioan? *V-am scris vouă, tinerilor, pentru că sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu locuiește în voi și l-ați învins pe cel rău* (1 In. 2, 14). Dumnezeu ne îndeamnă, pentru tinerețea veșnică a Bisericii și a omenirii întregi. Puteți transforma în

realitatea divină tot ceea ce este uman, așa cum regele Mida transforma în aur tot ce atingea. Să nu uitați niciodată: după moarte vă va primi Iubirea. Și în iubirea lui Dumnezeu veți regăsi toate iubirile curate pe care le-ați avut pe pământ. Domnul a dispus ca să petrecem ziua scurtă a existenței noastre muncind și, ca Fiul său Unic, *făcând bine* (Fap. 10, 38). Să-i cerem Sfintei Fecioare, *Speranța noastră*, ca să ne aprindă de dorința sfântă de a locui toți împreună în casa Tatălui. Nimic nu va putea să ne preocupe, dacă ne hotărâm să ancorăm inima de dorința după Patria adevărată: Domnul ne va conduce cu harul său și va împinge barca cu un vânt bun la țărături atât de luminoase.

Prietenii lui Dumnezeu, 221

Aș vrea ca și la voi să se întâmple ca și la mine: siguranța de a mă simți – de a mă ști – fiu al lui Dumnezeu mă

umple de acea adevărată speranță care, revărsată în creaturi ca virtute supranaturală, se adaptează naturii noastre și este chiar și o virtute foarte umană. Sunt fericit pentru siguranța Cerului în care vom ajunge, dacă rămânem fideli până la sfârșit; pentru fericirea de care vom fi copleșiți, *quoniam bonus* (Ps 105, 1), pentru că Dumnezeu meu este bun și milostivirea sa este infinită.

Această convingere mă ajută să înțeleg că numai ceea ce poartă sigiliul lui Dumnezeu descoperă semnul indestructibil al veșniciei, și valoarea sa este nepieritoare. De aceea, speranța nu mă separă de lucrurile de pe acest pământ, ci mă apropie de aceste realități în chip nou, creștin, conducându-mă să descopăr relația naturii – căzute – cu Dumnezeu Creatorul, cu Dumnezeu Răscumpărătorul.

Prietenii lui Dumnezeu, 208

„In te, Domine, speravi“: în tine,
Doamne, am nădăjduit. – Și mi-am
pus, cu mijloace umane, rugăciunea
și crucea. – Și nădejdea mea nu a fost
zadarnică, și nici nu va fi vreodată:
„non confundar in aeternum“!

Drum, 95

Trebuie să ne însușim măsura divină
a lucrurilor, nepierzând niciodată
punctul de vedere supranatural și
știind că Isus se înjosește și pentru
mizeriile noastre pentru a face să
strălucească gloria sa. De aceea, când
simțiți șerpuind în conștiința voastră
amorul propriu, oboseala,
descurajarea, greutatea pasiunilor,
reacționați cu promptitudine și
ascultați pe Învățătorul; și nu vă
speriați de realitățile triste pe care le
vedem în noi, pentru că slăbiciunile
personale ne însoțesc până la
sfârșitul vieții.

Prietenii lui Dumnezeu, 194

---

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
speranta/](https://opusdei.org/ro-ro/article/speranta/) (26.03.2025)